

Læknar viðra áhyggjur sínar í lokuðum stuðningshópum

„Við finnum að sérnámslæknar sem setið hafa í viðrunar- og stuðningshópum sérnámsprógrammanna eru ánægðir að geta speglað upplifun sína meðal jafningja,“ segir Margrét Dís Óskarsdóttir, kennslustjóri á Landspítala. Hóparnir hafa starfað frá því í haust til að bregðast við svartri könnun Félags almennra lækna um líðan lækna í byrjun síðasta árs

■ ■ ■ Gunnhildur Arna Gunnarsdóttir

„Enginn sem metur framgang læknis í námi eða starfi hefur aðgang að upplýsingunum sem koma fram í hópunum. Þar ríkir trúnaður og þeir eru lokaðir. Þar geta sérnámslæknar myndað ný starfstengd tengsl,“ segir Margrét Dís Óskarsdóttir, kennslustjóri gæða- og umbótaþjálfunar sérnáms á Landspítala, um viðrunar- og stuðningshópa).

Hóparnir voru settir á laggirnar á Landspítala eftir að svört könnun Félags almennra lækna sýndi í ársbyrjun í fyrra að 43,5% þeirra á Landspítala hafa oft eða mjög oft upplifað einkenni kulnunar síðustu 12 mánuði.

„Þetta eru stuðningshópar sem styrkja lækna í faglegri þróun í starfi. Þau fá

að koma og ræða það sem þau lenda í í vinnunni og hvernig þau geta brugðist við.“

Díana Ósk Óskarsdóttir, yfirmaður stuðnings og ráðgjafateymis á Landspítala og sjúkrahúsprestur, segir mikilvægt að styðja við faglegan lærdóm og þroska lækna í starfi. „Það hefur komið á óvart hversu fá hafa nýtt sér þetta úrræði. Við höfum velt fyrir okkur hvort það sé ekki nógu skýrt að þau eiga að fá að mæta á vinnutíma. Yfirmenn og samstarfsfólk þeirra geta því aðstoðað með því að hagræða hlutum þannig að þau geti komist frá,“ segir hún.

Margrét segir hvern hóp, 4-6 sérnámslækna, hittast í klukkustund í hádegi með

leiðbeinanda sem hefur fengið formlega menntun sem handleiðari. Þetta gefi gott tækifæri til að kynnst starfsfólki stuðnings- og ráðgjafateymis til framtíðar. „Við vitum að læknar í vanda leita sér ekki aðstoðar, en þekki þau starfsfólk vonumst við til að það breytist.“

Hún segir sérvalið í hvern hóp. „Við veljum fólk saman svo það sjái að þetta eru þættir í starfi læknis sem hefur ekkert með hvert og eitt þeirra að gera sem manneskju heldur séu þau að fást við hluti sem séu innbyggðir í starfið og hægt að leysa í mismunandi hátt.“ Þá sé rætt hvernig þau losni við vinnuna úr huga sér þegar starfsdegi ljúki.

Díana Ósk segir hópana geta meðal

Jón Atli Benediktsson rektor, Þórarinn Guðjónsson forseti læknaeildar, Guðmundur Vignir Sigurðsson, Berglind Jónsdóttir, Valtýr Stefánsson Thors sem tók við verðlaunum Snorra, Helga Brá Árnadóttir verkefnastjóri HÍ og Ásgeir Haraldsson prófessor í barnalækningum. Mynd/Kristinn Ingvarsson

Þrír barnalæknar fá viðurkenningu úr Verðlaunasjóði Óskars Þórðarsonar

Barnalæknarnir Berglind Jónsdóttir, Snorri Freyr Dónaldsson og Guðmundur Vignir Sigurðsson hafa hlotið viðurkenningu úr Verðlaunasjóði Óskars Þórðarsonar læknis við Háskóla Íslands fyrir árangur í rannsóknum og þróunarstarfi tengdu heilsu barna og barnasjúkdómum. Hvert þeirra hlýtur 500.000 krónur.

Berglind hefur rannsakað skjaldkirtils-

sjálfsónæmi hjá börnum með og án sykursýki af gerð 1. Niðurstöður hennar nýttast í bættri skimun hjá börnum með sykursýki 1 fyrir skjaldkirtilssjúkdómi en mikilvægt er að greina hann snemma.

Guðmundur Vignir hefur rannsakað beinþéttni og líkamssamsetningu ungs fólks, á aldrinum 18-27 ára, sem hefur glímt við bólgusjúkdóma í meltingarvegi

frá barnsaldri. Helstu niðurstöður hans eru þær að ungt fólk, sér í lagi karlmenn með sjúkdóminn frá barnsaldri, var með mun minni beinþéttni en jafnaldrar á fullorðinsaldri.

Snorri hefur verið að þróa og rannsaka nýtt tæki til öndunaraðstoðar strax eftir fæðingu, með sérstakri áherslu á minnstu fyrirburana, en rannsókn hans sýndi að tækið dró úr nauðsyn á barkaþræðingum og öndunarvélameðferðum hjá nýfæddum fyrirburum. Þetta kemur fram í frétt á vef Háskóla Íslands.

Margrét Dís og Dána Ósk við Barnaspítalann á sólríkum föstudegi í nóvembermánuði. Nýr spítali rís en einnig er nú umgjörðin um sérnámslækna byggð upp. Mynd/gag

annars verið einskonar forvörn eða viðbragð gegn kulnun. „Ég er ánægð með hvað lækarnir gátu nýtt sér hópana vel. Þarna kom einnig fram að þau telja að ákveðnar umbætur þurfi að eiga sér stað,“ segir hún en getur ekki um hvaða umbætur vegna trúnaðar. „Ég myndi því óska þess að fleiri myndu nýta sér þessa hópa.“

Spurð hvort lækna geri ekki almennt greinarmun á persónulega sjálfi sínu og því faglega, segir hún misjafnt hvort

fólk hafi hugsað út í það meðvitað. „Það sér enginn hnakkann á sjálfum sér. Við sjáum myndina betur, dýpri og skýrari, þegar við eigum svo samtal og getum rýnt saman í viðbrögð okkar. Við fáum annað sjónarhorn og öðruvísi skilning. Svona vinna er því mikilvæg og gagnleg.“

Næstu hópar verða myndaðir nú í janúar og hvetja þær Margrét og Dána sérnámslækna til að taka þátt.

Segja mikils virði að fá að spegla reynslu sína

Ánægja hefur verið hjá þeim sem hafa tekið þátt í viðrunar- og stuðningshópum sérnámsprógramma Landspítala.

Einn sagði: „Mér fannst mikill stuðningur í því að fá að heyra að aðrir kollegar mínir eru að ganga í gegnum svipaðar áskoranir og ég. Það kom mér á óvart hvað það var margt sem lá mér á hjarta sem ég vildi ræða í þessum hópi og hvað mér var létt við að fá speglun frá kollegum mínum.“ Annar tók undir og sagði að hann hlakkaði til að mæta í hvert skipti. Hann hefði vilja fleiri tíma.

„Saman náðum við að koma með hugmyndir að úrbótum í starfinu okkar. Við fórum einnig inn á persónulegar áskoranir hvers og eins, eins og fólk var tilbúið til að deila. Að sama skapi náðum við einnig að einblína á það jákvæða og ræða hvað það er sem starfið gefur okkur og hver er ástæðan fyrir því að við viljum vera í þessu starfi.“

Rosemary Lea Jones útskrifast fyrst allra hér á landi sem bráðalæknir

Rosemary Lea Jones varð 2. desember fyrst allra til að útskrifast úr sérnámi í bráðalækningum á Landspítala. „Ég er mjög ánægð,“ segir hún. „Þetta hefur verið löng leið með sínum áskorunum.“ Jones er þó ekki óvön áskorunum. Hún starfaði sem hjúkrunarfræðingur á bráðamóttöku á Nýja-Sjálandi áður en hún hóf lækna-nám þar í landi og svo sérnám í bráðalækningum á Landspítala árið 2015.

„Ég fór í meistaranám í bráðahjúkrun og fann þar að mig langaði að vita meira um lækisfræðina en stjórnunina,“ segir hún og skipti því um gír. „Já, ég var aðeins 25 ára að velja mér atvinnu til lífstíðar. Mér fannst þetta því ekki spurning og er ánægð með sjálfa mig að hafa skipt. En

Hjalte Már Björnsson kennslustjóri bráðalækninga, Rosemary Lea Jones bráðalæknir, Gunnar Thorarensen yfirlæknir sérnáms á Landspítala. Mynd/Landspítali

ég lærði mikið sem hjúkrunarfræðingur og nýti þá reynslu daglega.“

Hjalte Már Björnsson, yfirlæknir og kennslustjóri bráðalækninga, segir Jones hafa verið fyrsta til að skrá sig í námið og fyrsta til að klára það. „Rosie er magnaður brautryðjandi.“ Hjalte segir 24 sérnámslækna í þessu 6 ára sérnámi sem fari fram í samvinnu við Sjúkrahúsið á Akureyri og byggi á marklýsingu og framvinduskrán-

ingarkerfi frá Royal College of Emergency Medicine í Bretlandi.

„Á næstu þremur til fjórum árum sjáum við fram á að 10 nýir bráðalæknar útskrifist hér á landi,“ segir hann.

Jones starfar áfram á deildinni eftir útskriftina auk þess að vera læknir í þylusveit Landhelgisgæslunnar.